

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 30 lipca 2019 r.

DIH-2.709.17.2019.PS

DECYZJA DIH-2 NR 35/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930 ze zm.).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 14 czerwca 2019 r., złożonego przez (...) prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: "AGRO BIS" (...) z siedzibą w miejscowości (..) Wyszków, zwaną dalej „Stroną” lub „Przedsiębiorcą” – od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 5 czerwca 2019 r., nr PO.140.PS.7.2019.CP, (sygnatura DO.8361.56.2019), wymierzającej ww. Stronie karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw polegającego na tym, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego: węgla kamiennego (ekogroszek), węgla kamiennego kostka i węgla kamiennego orzech, nie wystawiła dokumentu potwierdzającego spełnienie przez ww. paliwa stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr DO-55/2019 w dniu 2 kwietnia 2019 r. przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy "AGRO BIS" (...) pod adresem stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej Strony tj. (...) w Wyszkanie. Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6c ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem tego świadectwa każdemu podmiotowi który nabywa to paliwo.

W toku kontroli ustalono, że Przedsiębiorca wprowadza do obrotu paliwa stałe w postaci węgla kamiennego „ekogroszek” (w ilości 20 t), węgla kamiennego kostka (w ilości 15 t) i węgla kamiennego orzech (w ilości 10 t). Strona złożyła oświadczenie do protokołu kontroli, że w momencie sprzedaży paliwa stałego nie wystawiała świadectwa jakości paliw stałych ponieważ nie posiadała świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez paliwa stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Strona potwierdziła również, że nie miała wiedzy o obowiązku, spoczywającym na niej jako wprowadzającym do obrotu paliwa stałe, wystawiania każdorazowo świadectwa jakości paliwa stałego w momencie sprzedaży tego paliwa konsumentowi.

Powyższe stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym: przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwo stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych lub do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli świadectwa jakości.

W związku z powyższym, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 7 maja 2019 r., (sygnatura DO.8361.56.2019) zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów.

W piśmie z 14 maja 2019 r. Strona zwróciła się z prośbą o odstąpienie od nałożenia na nią kary pieniężnej. Swoją prośbę uzasadniła faktem, że sprzedawane przez nią paliwa stałe są pochodzenia polskiego i posiada certyfikat jakości. Poinformowała również, że działalność gospodarczą prowadzi krótko w związku z czym nie miała dużo klientów. Ponadto podjęła działania naprawcze w celu wyeliminowania ujawnionych nieprawidłowości tzn. dostarczyła certyfikaty jakości paliwa stałego każdemu klientowi, który nabył paliwo stałe w okresie od października 2018 r. do marca 2019 r. Odwołująca się zaznaczyła również, że od kwietnia 2019 r. wystawia świadectwa jakości dla paliw stałych.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej po przeanalizowaniu akt sprawy 5 czerwca 2019 r. wydał decyzję nr PO.140.PS.7.2019.CP nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10 000 zł z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw polegającego na tym, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego: węgla kamiennego (ekogroszek), węgla kamiennego kostka i węgla kamiennego orzech, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez ww. paliwa stałe wymagań jakościowych.

Pismem z 14 czerwca 2019 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji informując, że nigdy nie wprowadziła żadnego klienta w błąd. Klient był zawsze informowany o właściwościach węgla. Oferowany węgiel pochodzi z polskich kopalni dlatego też charakteryzuje się niską zawartością siarki, wysokokalorycznością i małą ilością popiołu przez co cena nie jest konkurencyjna w stosunku do węgla wschodniego. W związku z powyższym wymierzona administracyjna kara pieniężna stanowi duże obciążenie dla prowadzonej działalności gospodarczej Strony. Dlatego też Strona zwróciła się z prośbą o uwzględnienie tych okoliczności w prowadzonym postępowaniu administracyjnym poprzez zaniechanie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Przy piśmie z 1 lipca 2019 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy (sygnatura DO.8361.56.2019).

Pismem z 10 lipca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków

dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

**Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ustalił i stwierdził**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych lub do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Protokół kontroli nr DO.8361.56.2019 z 8 kwietnia 2019 r. został podpisany przez Stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona nie wniosła do protokołu kontroli żadnych uwag.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe – nie wystawiła dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Strona w swoim oświadczeniu stanowiącym załącznik protokołu kontroli, przyznaje, że nie posiadała wiedzy o obowiązku wystawienia świadectwa jakości każdorazowo w momencie sprzedaży paliwa stałego klientom. Inspektorzy będący na kontroli okazali przedsiębiorcy wzór świadectwa jakości paliw stałych zwarty w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie

wzoru świadectwa jakości paliw stałych (DZ. U. z 2018 r., poz. 1892) i pouczyli o obowiązku stosowania tego wzoru oraz wypisywania wszystkich danych jakie zawiera świadectwo jakości.

Stwierdzone nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym: Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej "świadectwem jakości".

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Należy podkreślić, że kara pieniężna wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ administracyjnej kary pieniężnej, jedynie umożliwia wydanie jej w określonych przedziałach finansowych zależnych od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Odnosząc się do odwołania Strony z 25 czerwca 2019 r. należy zaznaczyć, że kontrola została przeprowadzona w kwietniu 2019 r., więc prawie pięć miesięcy po wejściu w życie nowych przepisów dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzanym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości. W związku z powyższym Strona miała czas na zapoznanie się i wprowadzenie odpowiednich zmian wymaganych prawem w prowadzonej działalności gospodarczej. Prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do znajomości prawa i śledzenia zmian w nim zachodzących. Przedsiębiorca zaczynający działalność gospodarczą w danym sektorze rynku tym bardziej powinien posiadać wiedzę jakie wymagania prawne zostały nałożone w tym zakresie. Wprowadzając paliwo stałe do obrotu Strona jest zobligowana do wystawia świadectwa jakości potwierdzające spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych obowiązujących od 5 listopada 2018 r.

Ustalenia w toku kontroli jednoznacznie potwierdziły, iż Strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych, jest

odpowiedzialna za niewystawienie dla węgla kamiennego typu „ekogroszek”, orzech i kostka świadectwa jakości. Strona sama przyznała, że nie wystawiała świadectwa jakości klientom oraz nie posiadała wiedzy w tym zakresie - zgodnie z oświadczeniem dołączonym do protokołu kontroli z 2 kwietnia 2019 r.

Oświadczenie Strony informujące o działaniach naprawczych tj. że dostarczono certyfikaty jakości węgla każdemu klientowi, który zakupił paliwo stałe oraz iż konsument był informowany w momencie zakupu o cenie i kaloryczności danego asortymentu, nie wpływa na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy. Faktem jest, że w czasie wprowadzania paliwa stałego do obrotu konsument nie otrzymywał wszystkich informacji wymaganych prawem dotyczących jakości paliwa stałego. Ponadto należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakikolwiek podmiot zewnętrzny, typu laboratorium, czy wytwórcą paliwa stałego nie jest tożsamy ze swojej istoty z świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo ma prawnie określoną definicję i formę. Należy stwierdzić, iż Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwa stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez nie wystawienie i nie przekazanie świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu, co zostało ustalone podczas kontroli. W związku z powyższym Strona naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie tj. uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat danego produktu, co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz przeprowadził dowody służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego.

Odnosząc się do stwierdzenia, iż nałożona na Stronę kara pieniężna w wysokości 10 000 zł jest zbyt wysoka, należy podkreślić, iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył karę pieniężną o minimalnej wartości określonej przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9, wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową

działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego ustalono poniżej kwoty 200 000 zł. (załącznik nr 1 do protokołu kontroli) wymierzono karę pieniężną, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10 000 zł oraz nie większa niż 25 000 zł.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 25 czerwca 2019 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji nr PO.140.PS.7.2019.CP Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 5 czerwca 2019 r., (sygnatura DO.8361.56.2019), nakładającej na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł - z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. za niewystawianie, w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych zwane świadectwem jakości. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany. Ocena Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w tym zakresie została dokonana prawidłowo. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK po przeanalizowaniu akt sprawy nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie nie zostały spełnione okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie właściwie uznał, że stwierdzona nieprawidłowość nie jest znikoma więc nie można zatasować art. 189f § 1 pkt 1 Kpa mimo zaprzestania przez Stronę naruszania prawa.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: NBP Oddział Okręgowy w Warszawie nr: 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.
5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, ze zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.)

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/